

Et Stieëne Krooës

Al sieëdert vele jouren stout er e monement
gekapt ooët echt'n ardooën, gieë mingsel va sement,
Aske 't Ouzeveljd wilt insloun on de Profetestrout
dein zied' e machteg stieëne krooës da dou te proenke stout.

In zeventiendrouè en taggeteg emme ze't geplaseerd.
Dou was do zjust terveren iet vrieëselèk gebeerd:
de zoon van 't of te Kattoem, ne mansmenjsj sterk en joenk
viel oengelikkeglèk op strout terwouèl zèn keir oemkloenk.

Op douène zomermèrged, terwouèl da 't zonneke skeen
was't da zenne lesten ousoem ooët zè joenk louèf verdween.
Zè moeder wier geroepen, och God, douè brave vraa,
en iederiën van Kattoem dieljden in den diepe raa.

Vé Frans Carlier te ieëren, wier der derno beslist
e krooësbeljd op te richten, want de joeng wier zoe gemist.
Et beljd wier ingewejen, et voelj'n em do goe tooës
want vanaf dein noemt iedereieën dou plosj do 't Stieëne Krooës.

Zoe stond et krooës ie jouren, 't verdroeg itje en kaa,
mo zelf vé sterke stieënen eid den touèd toch gieën beraa.
En De Bondt, ons braaf pasturken, douèn ouè et al in 't snot
È zouè: "mo ziet toch beste mensjken, 't krooës da gout kapot".

Dou wier ieëst nie gelesterd, en 't krooës brokkelden af
et goenk met 't monnement genoureg oun bergaf.
Tot as de ploeg va Kattoem et toch eid geprobeerd
En z' emmen met de steen van 't derp een niet beljd gekrejeerd.

Et niet krooës stout te blinken, zoe wier mé moed en vlouèt
den droeëm van 't oud pasturken na toch nog werkelèkouèd.
Want dankzouè al de mensjken van 't Kattoems kommetee
bewourt elkieën, diep in zen èt, den noum van Frans Carlier.

Vertaling naar het Nederlands:

Het Stenen Kruis

Al sedert vele jaren staat er een monument
gekap uit echte arduin, geen mengsel van cement!
Als ge het Hazenveld wilt inslaan aan de Profetenstraat
Dan ziet ge een machtig stenen kruis dat daar te pronken staat.

In zeventiendrieëntachtig hebben ze het 'geplaceerd', er was daar juist voordien iets
vreselijk gebeurd:
De zoon van het Hof te Kattem, een mansmens, sterk en jong
viel ongelukkiglijk op straat terwijl zijn kar omklonk.

Op die zomermorgen, terwijl het zonnetje scheen
was het dat zijn laatste adem uit zijn jong lijf verdween.
Zijn moeder werd geroepen, och God, die brave vrouw,
en iedereen van Kattem deelde in de diepe rouw.

Om Frans Carlier te eren, werd er daarna beslist
een kruisbeeld op te richten, want de jongen werd zo gemist.
Het beeld werd ingewijd en het voelde zich daar goed thuis
want vanaf toen noemde iedereen die plaats daar 't Stenen Kruis'.

Zo stond het kruis hier jaren, het verdroeg hitte en kou, maar zelfs voor sterke stenen
heeft de tijd toch geen berouw.
En De Bondt, ons braaf pastoorke, die had het al 'in 't snot'.
Hij zei: "Maar ziet toch beste mensen, 't kruis dat gaat kapot!"

Er werd eerst niet geluisterd en 't kruis brokkelde af
het ging met het monument gedurig aan bergaf.
Tot als de ploeg van Kattem het toch heeft geprobeerd
en z' hebben met de steun van 't dorp een nieuw beeld gecreëerd.

Het nieuwe kruis staat te blinken, zo werd met moed en vlijt de droom van 't oud
pastoorke nu toch nog werkelijkheid.
Want dankzij al die mensen van het Kattens comité
bewaart elkeen, diep in zijn hart, de naam van Frans Carlier!